

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Domini CCCC.XL. perueniens vsque ad D.XVIII. inchoatur
ab Imperio Justini senioris: complectitur Annos LXXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 505. Symmachi Pap. Annus 7. Anastasii Imp. 15.
Theodorici Reg. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14573

ante capite annuit, dicens: Dimissa veni. Sed quia quamdam san-

timoniale feminam in eodem monasterio pro cateris diligebat: illi-
ci Galla subnixit: Rogo ut foris Benedicula mecum veniat. Cur ille
respondit: Non, sed illa talis veniat tecum: Ita vero quam petis, die
tertiis trigesimo secutura.

IESV CHRISTI
Annus 505.
SYMMACHI PAP. ANASTASII IMP. 15.
Annus 7. THEODORICI REG. 13.

SECVITVR ANNUS Domini quingentesimus quintus.
Theodori & Sabiniani Consulatu notatus: quorum
prior nomine Theodorus, cognomento Manlius, ex illo
item Manlio Theodoro, cuius summa cum laude sanctus
Augustinus meminit, videtur esse propagatus: huc autem
magis quam purpurea Consulatus, Consulatus contem-
ptus reddidit ubique conspicuum: Etenim conuictus
licet inuito cum coniuge sancta consilio, & mutuo con-
municato consensu, nuncium seculo renuit, vitamque
amplexatus est humilem, summa admiratione non vrbis
tantum, sed Orbis, cui vbique per Consulatum indicium
Fastis factus fuit claritudine muneris & generis manife-
stus. Cuius rei preclarissimum gestus cum fama transmarina
loca peruaderet, insulam quoque abditam & desertorum
exulum latebras penetravit. Audiuit hanc cum alijs S. Ful-
gentius Ruspensis Episcopus exulans in Sardinia, qui et-
dem literis conuictus, scripta ad eum epistola hanc post
alia habet:

Beatus es, quia hoc caro & sanguis non reuelant tibi, sed ille
Pater, qui est in caelis, inter quos caelos & tu factus es coelis. Quan-
tum putas inesse lacum diabolo, quod a te contemptum perspicit
mundum, & te conuersum cognoscit ad Christum, quod te videt
ca, in quibus videris esse, deserere, & ab amore temporalium cer-
renarum, rerum ad illa caelestia & aeterna iam corde migrare?
Quamuis enim Christus aequaliter sit pro cunctis Fidelibus mor-
tuis, & aequali cunctis beneficium redemptionis impenderit, di-
cens Apostolo: Non est seruus, neq. liber, non est masculus, neque
femina: omnes enim vos unum estis in Christo Iesu: tamen con-
uersa potentium saeculi multum militat acquisitionibus Christi.
Sicut enim multi fratres & amici, clientis & subditi, noti pari-
ter & ignoti talium auctoritate ad mundana dilectionis excitan-
tur ardorem, & eo magis igne seculari concupiscentia suscen-

duntur, quod sublimis saeculi dilectione mundana libenter capi-
no teneri consuevit: Ita quotiens ille qui tangit montes & sem-
gant, dum terrenis rebis intenta corda misericorditer respicit, &
consideratione iudicij suitererit compellit, domus, contingit superba
corda sublimium, velut altitudines montium vt in confessione sum-
migenit peccatorum, in saluum prece repleurimis contremiscant, &
in talium conuersione Multi ad subsilium miserationis diuinae con-
surgunt.

Ita fit, vt qui sunt in saeculi culmine constituti, aut plurimos
saeculo periant, aut multos saeculo in via Mutu acquant. Magna
tales aut pena manet, si multi prebeant mala imitationu loquut,
aut gloria, si multi ostendant sancta conuersionis exemplum.
Quo enim paruum non despicit cellam, quando Senator domum
despicit marmoratam? Qui non terrena contemnit, ad acquiren-
da caelestia sibi consulat, quando ad caelum Romulus Consul ter-
renorum contemptu festinat? &c. In fine autem haec de sancta
matre, piaq. coniuge: sanctam multum in Christo venerabilem
matrem vestram, adeo spirituali studio Christiana fide & recte ma-
terna charitate concordat: sed & venerabilem coniugem, tibi tam
in Christo sororem tuam, ob sero salutare dignetur, haec satis fun-
to ad noui Consulatus huius ingressus pompam, non red
ex fascibus, quam ex Cruce, neque tam de veste palmata,
qua a monastico indumento, nec tam ex numerum editi-
one, quam a numerum in pauperes largitione illustrem
perpetuaque dignam memoria redditam. Iam vero anni
huius res gestas recenseamus.

Sub iisdem Consulibus Anastasius Imperator ad Eu-
stachium Praefectum Praetorio eiusmodi reperitur dedidit
receptum:

Tabemus, eos tantummodo ad Defensorum curam peragendam
ordinari, qui sacrosancti Orthodoxae religionis imbuiti mysterijs,
hac imprimis sub Gestorum iustificatione, praesente quoque religio-
sissima fidei Orthodoxae Antistite, per depositum huius sacrosancti
religione celebranda praefecerint, ita etiam eos precipimus ordina-
ri, vt reuerentissimum Eusebium, ut non Clericorum, & Ho-
noratorum, ac prof. forum, & Carialium decreta constituantur.
Dat. XIII. Kal. May. Sabiniano & Theodoro Cos. haec quidem
Anastasius praefectum praesertim petierat, inus autem in
cilegium occultans. Sed & ea, quae huc subiecta est, Im-
peratoria constitutione idem praestitit:

Nego militet, qui non apud Aetna testificatus cum tribus sit,
propositi sacrosancti Evangelij, se esse Christianum Orthodo-
xum. Fiantq. Aetna ad eum magistratum, sub quo militaturus est,
& duo statim auri pro eare praebentur. Si vero id neglectum
sit, habeat libras quadraginta in magistratu, eiusq. officium viginti,
qui res id militat, decem, atque a milita egerint. Ipsi quoque pe-
rauerint, in corpore patientur, aliter vero nulla Comitio periculo
rebus priuati inferentur. haecenus constitutio. Sed qualem
cuiusmodi leges sensum acceperint ex legislatoris mente,
eiusdem Anastasij Imperatoris res gestae huius temporis
declaramus.

Stabilito autem omnino cum Pbris fudere, vt patet
ex Marcelino sub anni superioris Consulibus: idem Ana-
stasius Imperator (inquit Theodorus Lect. 10) vt magis
quatu a bellis occupationibus acceptis, rursum contra Ecclesiam
& Mactonum Orthodoxum, Constantinopolitanum Episcopum
armatus est. Sed vases sicut leges sanctas, ita & opera fan-
cta, ne videretur esse tyrannus, ostentare solebat, unde
subdit: Multas Ecclesias Anastasius Imperator Constantinopo-
li restaurauit. Sed quid in super: Quod tyrannum est timere,
caute a seditione populi, qui in ciuitate fiebant, hoc excoerant,
vt Eparchus ciuitatu ipse Praefectus vrbis litantia populi sequere-
tur. Timebat enim zelum eorum, qui pro Quarta Synodo, ipso vi-
delicet Chalcedonenf Concilio, inuersiones faciebant. Et hoc
deinceps in consuetudinem adyt, haec ipse. Quae etiam ratio-
ne, ne per magistratus illos, qui Defensores dicebantur
Ecclesiae, tumultus sub praetextu, fidei Catholicae tuen-
de concitaretur, eos tantum curauit creati in postremum
Defensores, quos suarum partium esse sciret: iurare eos
suabit Zenonis Ennotican., quod fidem Orthodoxam
continere dicebat: id quo ab omnibus in Palatio militan-
tibus faciendum esse praecipit, quo ab incurfione populi
proficentis & defendentis Chalcedonenf Concilium
quor red. retriq. Nec tamen, ob id cessat int a tu-
multu,

31. MAGNA CHRISTI GLORIA EX PRO-FECTV. POTENTIVM.

IV.

ELIQ. COS. DE EP. AU. DIEN. EUGEN. NASTA. SI. IMP. SYDOLA.

* possel. forum.

6. Lis. C. ca.

V. QUID DE MILITAN. TERVIS. STATVIT.

VI.

h. Theod. lat. Col. la. lib. 2. CONSILIVM ANASTASII IMP. VI. REG. NARBY.

LXII.

3 Symmar. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

1 Augu. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

I. DE MAN. LII. THEODORI. CONSUL. LATV.

d Fulgent. ep. 6.

II. THEODOR. EYCON. SVLAB. DICAT IX. A SECVTO.

Galat. 3.

VII. a Theod. lib. 2. Col. 168. MACEDO- NIVS E- PISCOPVS CON- STANTIN- PO- LITANVS QV ARIT- VR TOL- LI DE- MIDIO. VIII. SABINIA- NVS CON- SVLVI- CVS A- GOTHIS.

multu, quem constat ex Marcello iterum post sequen- tem annum a populo excitatum in Circo.
 Quod vero idem Imperator his aduersantem nactus est Macedonium Constantinopolitanum Episcopum Chalcedonenis Synodi defensore, qui populi totius praesidio vallaretur haud liguit eum statim (vt optabat) ei- cere. Verum dolorem agere aggreditur: Euenit (inquit Theodoros) inimici Macedony Eudolium quemdam suborna- rum, qui gladio illum impeteret: Macedonius vero, vt mansuetu- dinem suam ostenderet, quauerit Eudolio dari precepit. Tale quid etiam erga sacilegos quosdam fuit. haec ipse. Sed quomodo i- dem Macedonius Imperatori haeretico resistens, ex sede pulsus sit, suo loco dicemus.
 Vidisti & considerasti, puto, lector, morem haeretico- rum Principum, omnem fornicatus praesertim speciem pietatis vt regnent; intrinsecus vero fouere nequitiam. Sed quid Deus? nouos in Imperium excitat hostes: vix enim cum Persis icto foedere, cum in fidem Catholicam arma mouer Imperator, aduersus eum Gothus sub duce Mundone insiliit in regiones Anastasio subditas; contra quem Sabinianus anni huius Consul, Orientalis Imperij cum exercitu missus, profligatus cum paucis aufugit. Con- silio autem & opera Theodorici Italiae Regis, eiusmodi excitatos esse motus, fractamque seces a inter ipsum & An- nastasium, sequentis temporis res geste significat, quo missi sunt Constantinopoli duces, qui piratica classe Ita- liae infestarent.

IESV CHRISTI

Annus 508.

SYMMACHI PA. 8. ANASTAS. IMP. 16. AN. 8. THEODOR. REG. 14.

I. **C**H RISTI annus quingentesimus sextus Messalam Roman creatum, Arcobindam vero Constantinopoli Consules habuit. Est de Messala frequentis mentio apud Ennodium, & inter alia cum ipsum rogat, vt pro se pecces offerat apud sanctos Apostolos. Sidonius quoque ad Felice, cum viros insigniter doctos eius temporis recenset, ait Messalam fuisse hominem ingenij satis profundi: Est epigramma Einnodij ad ipsum Messalam Consulem, cui eiusmodi inscriptio est, mixta: Epigramma, quod Messala Con- sul, Einnodius cognomine dicitur est.

Consul ad genum nomen pro stemmate iunxi Danilicem Vastu, sum trabem potior.

Quid palmae tuo tantum de murice vernas? Plus siccata dedit purpura nostra tibi.

Ex quo pariter Ennodij genit, intelligas: est enim & ipsius Messala ad Einnodium Epigramma, quo eam sibi proximo nominat, eam lib. am ab eo petit h. versibus: Sufcipe versiculos, Einnodi peccata, nostros, Vt sibi nobis reddere non desinas, &c.

II. EONCE- LIVM A- GATHEN- SE.

Hoc ipso anno celebratum est Concilium Agathae civita- tis in Gallia Narbonensi, sub Alarico Visigothorum Re- ge, anno regni eius vigesimo secundo, quinto Kalend. Se- ptembris, cui praesuit sanctus Caesarius Episcopus Are- latesis, vt eiusdem Concilij Acta testantur: in quibus licet primo loco nominatus Caesarius, cuiusnam civitatis Episcopus fuerit, non exprimat; praerogativa tamen pri- maris, quem in subscribendo sibi vendicat, nullum alium praeter Arelatensem licet existimare Pontificem: quod quidem absque ambiguitate constat sunt Patres, qui inter- fuerunt Meldensibus Concilio.

b Concil. Meldens. cap. 77.

Synodo huc venerandissimi Antistites numero triginta quinque interfuerunt, licet viginti nomen tantum nominati habeantur, iidemque gloria confessionis illu- stres, vt potest qui inter Arianos dominantes illibatam san- ctamque rectam fidem Catholicam conseruauit: & inter eos emittuerunt aliquot sanctitate celebres in Ecclesia

cis tabulis perpetua memoria consecrati; vt Firminus Me- tensis Episcopus, quem natalicio die colit Ecclesia & quin- todecimo Kalend. Septembris, S. Quintianus Episcopus Rutenorum, idem hieris monumentis adscriptus, de quo plurimum dicuntur sumus; & alij.

Dedit facultatem Alaricus Rex Arianus, vt Ortho- doxi Episcopi in vnum conuenientes Synodum celebra- rent: cuius praesenti beneficij memores Patres, ipsius Synodi exordio pro eodem Rege preces Domino obtulerunt, vt iudicem ipsi in eiusdem Synodi praesentatione restantur. Leguntur sancti canones, vel restituti iam antiquitati numero septuaginta & vnus, quibus pendit collapsam Eccle- siasmam disciplinam in vigorem primitiuum restitueret con- nati sunt. Porro ex adhibitis remedijs, quibusnam morbus illa laborarent Ecclesiae, potest intelligi: & ne euagetur per singulas ibi a Patribus editas sanctiones, hoc ipsum cano quadragessimus sextus ostendit, quo ista decreta fuerit.

Missa die Dominica secularibus tenere. Speciali ordinatione praecipimus ita vt ante benedictionem sacerdotis egredi populus non praesumat. Qui si fecerint, ab Episcopo publice confundantur. Atque hoc praedictum Synodo Caesario stabilendum proposuit, quod ex Cypriano res ab eo gestas omni fide perlecto: Cum inquit de quodam esset ad altare, anim aduerus quosdam, lecto Euangelio, ex Ecclesia egredi, quod sancti viri conuociones auscultare inuitio detrectarent. Mox igitur aduolat: appollat hu vobis ysa- iam: Quid facitis filij? Quid ita fora abscedite, mala peruersationis subuerse. State ego animabus vestris ad accipienda verba aduertari- nis nostrae, eaq, auscultate solliciti: Non leuibis id vobis in illa treu- do iudicij die monco, elamo atq, confessor. Nescitis obsecro, vel surdis, vel profugi: auditis oru mei buccinam, perinde ac si animas vestras suo inimico Satan ingularit. Non ego taciturnitate arguar. Haec de causa apostolice officia, lectu Euangelio, occidit inquit: do nec propria Deo vbi gratularentur, ea coactione se professisse, qui solabant esse fugituri, haec ipse.

Extremam eo argumento ipsa eiusdem S. Caesarij di- cta ad populum homilia, cuius est titulus huiusmodi: Ad- monitio, per quam suadetur, vt omnis populus, donec mysteria ce- lebrantur, in Ecclesia fideliter expectet. et haec eius exordium: Rego vos, fratres charissimi, & paternam pietate commoueo, vt quocumq, aut de Dominico, aut de alijs maioribus festiuitatibus Misse fuerint, nullus de Ecclesia discedat, donec diuina mysteria explau- dentur, &c. haec nos occasione recitari canonis Concilij Aga- thensis Caesarij rogatione in primis editi non oportuit praetermisse. Habentur eiusdem sanctissimi viri post alio- rum eius scriptorum naufragia ad populum alia dicte ho- milia omnes numero quadraginta, & quidem aucte, qui- bus antiquae Ecclesiae Gallicanae pia doctrina cum sacris traditionibus ac ritibus quam fidelissimam reueratur, vt inter alia de paenis & purgatorij post animarum migratione, & scilicet pro eisdem subleuandis, atq, alijs id genus maioribus absq, ambiguitate acceptis, creditis, & populo infirmatis Catholicis dogmatibus inuolabiliter obseruatio- ne custodiendis.

Porro quod ad idem Agathense Concilium, de quo est nobis tractatio, pertinet; quis non videat ab eodem san- cto Caesario statuenda fuisse proposita, quae ipse popu- lum facere publicis concionibus persuaserat: nam si li- cet in his imitari eiusdem Concilij canon duodeci- mus ita se habet: Placet etiam, vt omnes Ecclesiae filij (exceptis diebus Dominicis in Quadragesima, etiam die sabbato sacerdotum admonitiue, & discreditori comminatione renuent, haec item proposita Caesario fuisse, qui & de his Arelatensem po- pulum docuerat, factis intelligi potest, cum ea de re praec- laram habuerit homillam, qua ipse ingressu verbis illis suos Fideles interpellat: Rogo vos, fratres charissimi, vt in ista legitimo ac sacratissimo Quadragesima tempore, exceptis Domini- nicis diebus, nullus prae sumat, nisi forte ille, quos re- uinae infirmitas non permittit: Quia alijs diebus ieiunare, aut remedium, aut primum est: in Quadragesima non ieiunare, pec- catum est, quibus plane recte cuique intuenti appareret & Caesarium primum auctorem in Agathensi Con- cilio sancti eorum canonum illorum fuisse, & (vt puto) scriptorem: peccitates enim Caesarij voces, quae in illis

repe-